

OD NAŠICH PŘÁTEL

Dopisy slušného obsahu vždy mile rádi otkneme. Musí však být všeobecně obchodního oznámení, jakož i osobních nářečí prosty a plným jménem podepsány. Aby se předešlo možným mylnkám, musí dopisy být zřetelně a blavně pouze na jedné stránce každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otisknutí na sebe nebereme; závod vůbec za dopisy není zodpovědný.

JULIAETTA, Idaho, 5. února. Ctěná redakce! Po dlouhém časě chápu se opět to psaní, a bych dal všemu čtenářstvu tohoto listu vědět, že zde posud žijeme, ač se někteří již se světem a s tou nešťastnou třináctkou rozloučili a odešli tam, odkud není návratu. Myslím, že přichází poslední, přece ale celému red. personálu a všemu čtenářstvu obojího pohlaví tohoto listu přeji šťastný nový rok 1914, by se při stálém, dobrém zdraví a veselosti všem dobře vedlo! Minulý rok tu byla úroda, jak na obilí, tak na ovoce a zeleninu. Malofarmáci vypěstovali mnoho a nejlepší jakosti rajských jablíček a jelikož byl celý podzim teplý, bez mrazu, mohli vše pohodlně sklídit. Všecka ta rajčata skouplila zdejší továrna na zavazování. Jeden malofarmář zde vypěstoval na 1 akru hojnost krásných velkých vodních melounů a utržil za ně \$364. Na podzim se tu prodávaly vejce od 25c do 35c tučet a v zimě v prosinci a lednu od 40c do 50c tučet, libra másla též tak, dle toho je vidět, že tu schází pár českých farmářů a jejich přírodních hospodyněk, které mají houfy drůbeže všeho druhu, v domě pořádek a všeho dost. Takové ženy-hospodyně bychom zde potřebovali, a ne politikárky, které sice chtějí volební právo, do města ale neprivéznou jednoho tučta vejce za celý měsíc. Směrují sem dvě dráhy, jedna od východu a druhá elektrická od Spokane, Wash., jezdí do Moscow, kde končí, chce ale dál. Prozatím, myslím, nespěchají, až vláda nejspíše ten suffražismus s prohibicí vyhodí. Zimu tu máme mírnou, bez ledu, bez sněhu. Asi třikrát napadl poprašek, vždy ale brzy zamel. Abych popisoval krajinu, myslím, že není třeba. Krajané se o ni nezajímalí a ti, co mi psali, jsem odpověděl, žádný ale se na to ani podívat nepřijel. Zníním se pouze o tomto: V roku 1896, kdy byla otevřena rezervace "Nez Perces" k osazení Indiány si vybrali ty nejlepší pozemky — 160 akrů každý člen, mužští, ženské a i to nejmenší dítě, nesmí však pozemku prodát. Někteří mají dosti polí vzdělaných, dobře obdělávají a úspěšně farmáři. — Jiní jsou posud na to lechtiví, raději pozemky bělochům pronajímají za jistý poplatek — dle úmluvy. O všech těch Indiánech, jež znám, mohu říci, že jsou hodní, sprádaní lidé a mohou mezi nimi zase jen hodní, sprádaní, pracovní běláci bez rozdílu národnosti bydlíci a spokojeně farmy od nich pronajati a vzdělávají. Tímto dávám vědomost a příležitost chudším českým rodinám, které se potloukají ve středních a východnějších státech po rentách a dle úmluvy v penězích neb dlech musejí vysoké nájemné osvádět, tak že za své dleň nic nemají. Indiány mají úhledné, slušné domovy a v nich pěkný pořádek a čistotu. — Indiány jsou dobrá hospodyně. Dostí bělochů se s nimi oženilo, neb svobodná děvčata jsou dosti hezká, a ráda se za bělouchy provdají, ovšem že jen hodné a sprádané, 15 mil od nás na jih v Nez Perces County, totiž v té bývalé rezervaci, jsou dvě české rodiny na svých farmách usazené. Mají pěkné pozemky a, jelikož je jich několik k práci, mají ještě přirentováno od Indiánů a dobře se jim vede. Ovšem, že je tam více Čechů poráznu usazené. Nedávno tu byl jeden krajan, tak polovinář tramp, a ten mi mezi jiným vypravoval, že přišel na jednu farmu, domníval se, že jde jasně, že jsou to Češi. Neznal však hospodáře doma, některý jen hospodyně a ta byla

Indiánkou. Zvala ho dál do domu, učila ho chutným jídelm a v rozhovoru, ovšem že jen anglickém, tázala se ho, jaké on národnosti a řečí je? Pravil, že Čech, a tu ona spustila český hovor, smála se mu, že ho tak překvapila, pravě mu, což nemyslíte, že se tomu může Indiánka naučit? Český číst i psát umím a ráda česky mluvím. Můj muž je Čech, je hodný, mám ho ráda a jsem mu za to povděčna, že mně tu řeč naučil. Většinou spolu česky hovoříme. Zůstaňte zde, až přijede a přesvědčíte se, že je tomu tak. A skutečně to tak bylo. Dle toho by se dalo soudit, že by bylo lépe pojmovat za manželku Indiánku, než emancipovanou, práškem napudrovanou, bílou husičku, v hedvábném pytlí obléčenou, z nichž po oddavkách většina nepřinesou do domu svému nastávajícímu muži čkovi nic než tu svou klapkačku — nyní politickou, trochu šatů, v podobě pytlů. K tomu chce ještě to volební právo, aby mohla volit v prohibici, jako ty v tom Illinoisu. Tak vidíte, dámy, že jsem psal pravdu, a budete-li to tak dále pokračovat, můžeme se dočkat i té — Rev., jak jsem psal. Někteří z čtenářstva se nad tím pozastávají a v duchu se budořezat, jak to! Pomyslete, čtenářstvo, že se to netýká jen několika osob, nýbrž sta tisíců, ba milionů lidí, že v tolika hlavy českých lidí je — dnes je lid všeho druhu a všeho schopen. V státu Wisconsinu se dostali do úřadu zvláštního druhu zákona, dárei, zavazují ve svém státu křesťevání vstokrevního dobytka v lidské podobě, to budou mít doktoři žně — ale kdo ví, hezký pohled dovede ze sebe udělat doktora, jen pár dolarů na lepší oblek, pozlačené brýle nebo vykr na oči, cilindr na hlavu, hudební střevec se špičce nosorožce a dobrou vyřídilku, a je to! Wis zamilované párky, odhodlané vplout do stavu manželského, by lépe učinily, kdyby nechaly oddat v sousedních státech, třeba v Minnesotě, a vrátili se spojení domů, aby tak Wisconsin utržel hezkých pár tisíc škody na licenci, nemělo by to účinek? Promiňte mi, dámy, že jsem vám tak dlouho neodpověděl na vaše argumenty a jednu pisatele na jakousi otázku, poukazuje mi tehdy na ten ženský spolek těch 20,000 moderních husiček, že se sešlo pod bílý prapor. Myslím, že jen u papíře. Bílý prapor má značit mír! V Balkánském válece Maceďonci zvídali též bílé prapore před Srby na znamení, že se jim vzdávají a když se k nim Srbové blížili, aby je odzbrojili, Maceďonci do nich stříleli — Běláci malují čerta černého, koložto čerností ho malují bílého. Dlouhé vlasy, krátký rozum — znova o pakují. Sledoval jsem minulou presidentskou volbu, jak ženy, tak dívky 18leté se hruly k volbě. Jedna již stará baba, černě oblečena, řídila jejich hlas, popletla jim mozky — dnes už ví, co z toho mají. Svě volební právo i s tou babou ženahem odsuzují. Jenom političtí graf-těři, dollarožrouci, ti posud drží, aby si své kapsy ještě nespali. — Jeden politikář, úředlovec, zde roztrušoval návrh, že by děti měly začít chodit do školy až od osmi let stáří a být povinny navštěvovat obecnou školu do 18 let stáří, což co tomu říkáte? — Vyzývám čtenářstva, aby poslali své úsudky v P. Z. o tom. Ctěná čtenářky tohoto listu žádám, aby se na mně nehoršily a nemyslily, že jim toho volebního práva odírám — nikoliv! Nepřeji tomu proto, že dle mého úsudku je to černé, nešťastné pro ženské pohlaví — hájím tím čest našich českých dam. Jestli po něm posud v Nebraska žijí, což nechtím říci, je v pásmoběhem dají a potom až žije v Nebraska žijí, graf, staropanešství a prohibice. Ctěnou redakci žádám za uveřejnění tohoto dopisu bez změny — a za pomoci ústředního předpřátelů a postupu této debaty — Až toba jednou se dočítá pak

PRESIDENT WILSON DOUFA, ŽE POVODNĚ BUDOU BRZY ZNEMOŽNĚNY.

S příchodem jara vyvstává nebezpečí nových povodní. Tající sněhy a silnými lijáky řeky vystupují ze břehů a zaplavení údolí. V roce loňském nejhorší povodně byly v Ohio, Indianě a Missouri. Jediná federální vláda jest dosti silnou, aby učinila přítrž povodním každým rokem se opakujícím a president Wilson horlivě odporučuje zákonodárství ve směru tom.

průmyslu toho: 1. Byl jsem dlouho přilíc zaměstnán; 2. byli jsme zaspáni jinými dopisy. Žádná pozitivní redakce nemůže uveřejňovat osobních útoků, to budí vědomo každého. Jak mužské dopisy, tak "Ženská Hlídká" jsou nějak ospalé — pokusím se k jich probuzení. S pozdravem na všechny. Zůstávám vám v úctě C. Mužik.

AVON, So. Dak., 23. února. — Ct. red. Pokroku! Když tak ta sněhová vánice venku zuří, tu nejlépe se to sedí u teplých kamen a jest nejlepší příležitost několik řádek napsat. Sníh, jak o drobný písek větrem hnán, šlehá až téměř oslepuje. Jižní Dakota věru nemusí se stydět za takové počasí. Co toto píší, jest den Washingtona! Vitr stávi sněhové pyramidy, jakoby snad k poctě padlých, o nichž řekl jsem článěk v posledním čísle milého mi Pokroku a v němž činí se vzpomínka na Jiří Washingtona u Valley Forge. — Co tu bled a svizel, co urázků a sirtoků ten moloch války již natropil. Většinou jest to utlačovaný národ, který jest kapitulám až do krajnosti vyssáván a konec toho vraždičiny jest stále ještě v nedozrnlé dále. — Však i v této zemi svobody jest boj na denním pořádku, ačkoli ne v tak velkých rozměrech, jako války celých národů jsou, přece ale jsou to třídni boje utlačovaných. Zde by bylo též dosti široké pole pro Carnegieho, aby se o zastavení tohoto boje přičinil. Ovšem on zlobaštil z utlačovaných a, aby se na kapitálu neprohršel, nemůže něco podobného uplatnit. — Za času Washingtona anglický král s bohatou šlechtou vyssával první zdejší osadníky, povstal z toho boj a ze uvěznění doby peněžní vymoženosti vyssávali opět uvěznění lid a ten, chce-li se užití, musí rovněž bojovat. A tak v tom světě jest zřítí jen samý boj a ponejvíce o — skývu chleba. — Jest už to úděl nás všech. Mezi tím co jedni o skývu chleba bojují, druzí v slatohlav se odvažují, vzduch tomu, že zrození našo bylo stejné. — Ve světě panuje mnoho klamu a šalba vládně. — Když šlechtě uvažuje, přejde zeta k jinému úsudku, nežli po sud mezi mnachými zavřelí. Jako na příklad, že socialisti se chtějí dílit o majetek — nikoliv, každý si jej musí vlastit při vřobit. Socialisté se nechtějí dílit o majetek, nýbrž o pouhou lidšnost a bratrství a každý, tak aby vláda pospolitost a se kasty. Až toba jednou se dočítá pak

ji, že nás rád "Svornost Vlastenů," Z. C. B. J. dne 18. února uspořádal zábavu na oslavu 14-letého trvání. Zábava v každém ohledu skvěle se vydařila a účastenství bylo též velké, neboť prostorná síň byla téměř do posledního místečka naplněna. Ku shromážděnému obecnstvu v zájmu řádu sice krátkou, za to ale nanejvýše srdečnou řečí velice dojemně promluvil bratr Jan Štědronský, za kterouž byl též hlubokým potleskem odměněn. Případnou hudbu obstarala výtečná kapela bratří Petříčků. O zdar zábavy nemám též se přičinily oltavě sestry, kteréž ochotně připravily skvostnou hostinu, na kteréž všichni, i ti nejvýbřavější, výborně si pochutnali. České naše paní dokázaly, že umění kuchařskému jak náleží rozumí. Však i o jiné občerstvení a hojnost pobavení bylo náležitě postaráno, tak že všichni až do pozdních (vlastně časných) hodin ramích v neupřímnější náladě se bavili a jen neradli kam svým domovům po ukončení se rozešli. Nyní dopis končím, však slibuji, když nechee nikdo odtud zprávy podávat, že vždy, jakmile něco důležitějšího se přihodí, v čas zprávy o tom do našeho milého Pokroku zašlu. Ctěná a čtenářky srdečně zdravím. Jos. Burian.

WILSON, Kans. Milý čtenáři a čtenářky! Také já jsem se odhodlal něco ze svého života napsat. Dnes, když tak pěkně mrazivý vítr fouká a sníh v závoje se hromadí, jest zajisté nej lépe u kamen sedět a při tom o všem nevyhodnější přibížitost psaní se naskytá. Všecko jsem již přčetl, tak jsem se pustil do psaní. V minulém Pokroku náhou jsem přišel na odpověď pro slečnu Anežku Švandovou z O mahy a ta odpověď mi připadá až příliš okatá. Vytýká se důvě, že uveřejnila hanopis. Však tu paní hned vyličeje, že prý na její prosbu řádila se nad ní smilovat a proti vůli mužově přístřeží jí poskytl. Za 6 týdnů za byt a stravu ničeho jí neřítala a ještě př službu jí zaoptřila. Dále že ona dívka odělna prý klep na pořádnou sousedku, načež Anežka měla tu čest, že jí dvěře ukázala a když jí měla s očí, že se jim ulehčilo. Dívka ale prý se chtěla pomstít, tak do "Z. H." že dala dopis. Ona paní se domnívá, že to nebylo od ní správně, v časopise někoho pomlouvat, zvláště když jen asi 11 měsíců v této zemi teprve se nalézá. Právě proto ta paní nechee ani psát, neboť ta Anežka prý jí ani za to nestojí. Když ale přece napsala — nu, s pánebohem. Milý čtenáři a čtenářko, je to smutné, když jeden o druhém řekne, že nestojí ani za trochu toho psaní. — Já jsem měl podobné stěsti jako ona a et slečna Anežka. Dne 1. května 1908 přijel jsem ke strýci, kde jsem pracoval, však nějak jsem jim to nelíbilo. Sem jsem přijel z Chicago, když jsem si \$14.00 od dobrého přítele na cestu vypůjčil. Peníze, které jsem

Grocery a feznický obchod
vlastní v č. 1622 So. 10. St., OMAHA.
HENRY P. MARQUARDT.
Každé úterý čerstvé znamenité potraviny a jelito. Ostatní ozenákové zboží třikrát týdně. Frank Pánek Váš obsluž. Tel. Doug. 2780. 2517

Tisíce krajanů,
sich svého polovinář Omaze byli hoši.
PRaha HOTELU
roh 13. a William ul. v Omaze
všude poskytují o úplném zaplacení v Praze a hotel Praha všem do nejlepších výhod. Čísti pokojů a chystají česká jídla a v každém směru obsluhu.
JOS. VAŠKO, maj.

Pozor! Pozor!

Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte ji nikdy zadem, dokud jste se drive neprevážedli, že selede jiná kára nje oým směrem. Neopornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu nestasti.

Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Rectální nemoci — vyléčeny

Mírně ošetřování, které léčí píštěl, statou člu nebo jiné rectální nemoci bez lékařského zákroku. Žádný chloroform, ether ani jiné prostředky uskocí osobám. Vyléčení zajištěno v každém případě, který jest příčin pro léčbu a žádné peníze, dokud nemoc neodjde. Píště pro knihu s Rectálními nemocemi a dovozběžími. Dr. E. R. TARRY, 240 Bee Bldg., OMAHA, NEB.

Telefon Douglas 2510
LINCOLN HIGHWAY
AUTOMOBILE CO.
První česká automobilová a gumová dílna v OMAZE
1903 No. 13th St., OMAHA

Píšte si o podmínky zastupitelství na venkově.